

31985L0577

31.12.1985

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 372/31

DIREKTIVA SVETA
z dne 20. decembra 1985
za varstvo potrošnika v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov

(85/577/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE,

ob upoštevanju pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je v državah članicah običajna oblika poslovne prakse za sklepanje pogodb ali enostranskih obveznosti med trgovcem in potrošnikom, da so te sklenjene zunaj poslovnih prostorov prodajalca, in ker so take pogodbe in obveznosti urejene z zakonodajo, ki v državah članicah razlikuje;

ker lahko vsako razlikovanje med tako zakonodajo neposredno vpliva na delovanje skupnega trga; ker je torej treba približati zakone na tem področju;

ker predhodni program Evropske gospodarske skupnosti za politiko varstva in informiranja potrošnika ⁽⁴⁾ v členih 24 in 25 med drugim določa, da je treba sprejeti primerne ukrepe za varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami v zvezi s prodajo od vrat do vrat; ker je drugi program Evropske gospodarske skupnosti za politiko varstva in informiranja potrošnikov ⁽⁵⁾ potrdil, da se bodo dejavnosti in prednosti, opredeljene v predhodnem programu, nadaljevale;

ker je posebna narava pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov prodajalca, taka, da je praviloma prodajalec tisti, ki da

pobudo za sklenitev pogodbe, na kar potrošnik ni pripravljen ali česar ne sprejme; ker potrošnik pogosto ne more primerjati kakovosti in cene ponudbe z drugimi ponudbami; ker ta element presenečenja običajno obstaja ne samo pri pogodbah, ki se sklepajo od vrat do vrat, ampak tudi pri drugih oblikah pogodb, ki jih prodajalec sklene zunaj svojih poslovnih prostorov;

ker bi moral potrošnik imeti za pravico do preklica pogodbe v najmanj sedmih dneh, da bi se mu tako omogočilo oceniti obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe;

ker je treba sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se potrošnika pisno obvesti o tem roku za premislek;

ker svoboda držav članic do ohranitve ali uvedbe popolne ali delne prepovedi sklepanja pogodb zunaj poslovnih prostorov, če menijo, da je to v interesu potrošnika, ne sme biti ovirana,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Ta direktiva se uporablja za pogodbe, ki se med trgovcem, ki dobavi blago ali opravi storitve, in potrošnikom sklenejo:

- med izletom, ki ga organizira trgovec zunaj svojih poslovnih prostorov, ali
- med obiskom trgovca

- (i) na potrošnikovem domu ali na domu drugega potrošnika;
- (ii) na delovnem mestu potrošnika;

če se obisk ne opravi na izrecno potrošnikovo željo.

2. Ta direktiva se uporablja tudi za pogodbe za dobavo blaga ali opravljanje storitev, ki niso tiste, pri katerih je potrošnik zahteval obisk trgovca, če takrat, ko je obisk zahteval, potrošnik ni vedel ali razumljivo ni mogel vedeti, da je bila dobava tega drugega blaga ali storitev sestavni del trgovčevih trgovskih ali poklicnih dejavnosti.

3. Ta direktiva se uporablja tudi za pogodbe, pri katerih je potrošnik dal ponudbo pod podobnimi pogoji, kakor so tisti,

⁽¹⁾ UL C 22, 29.1.1977, str. 6; UL C 127, 1.6.1978, str. 6.

⁽²⁾ UL C 241, 10.10.1977, str. 26.

⁽³⁾ UL C 180, 18.7.1977, str. 39.

⁽⁴⁾ UL C 92, 25.4.1975, str. 2.

⁽⁵⁾ UL C 133, 3.6.1981, str. 1.

opisani v odstavku 1 ali odstavku 2, čeprav potrošnika navedena ponudba ni zavezovala, preden jo je prodajalec sprejel.

4. Ta direktiva se uporablja tudi za pogodbene ponudbe, ki jih dajo potrošniki pod podobnimi pogoji, kakor so tisti, opisani v odstavku 1 ali odstavku 2, če potrošnika njegova ponudba zavezuje.

Člen 2

V tej direktivi:

„potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki v poslih, zajetih s to direktivo, deluje v namene, za katere se lahko šteje, da ne sodijo v okvir njene trgovske ali poklicne dejavnosti;

„prodajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki v zadevnih poslih deluje v okviru svoje trgovske ali poklicne dejavnosti, in vsakogar, ki deluje v imenu ali za račun prodajalca.

Člen 3

1. Države članice lahko odločijo, da se ta direktiva uporablja le za pogodbe, pri katerih vrednost plačila, ki ga plača potrošnik, presega določen znesek. Ta znesek ne sme presegati 60 ECU.

Svet na predlog Komisije preuči ta znesek vsaki 2 leti, prvič najpozneje štiri leta po notifikacije direktive, in ga po potrebi spremeni, pri čemer upošteva ekonomski in monetarni razvoj v Skupnosti.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

(a) gradbene pogodbe, pogodbe za prodajo in najem nepremičnin ali pogodbe, ki zadevajo druge pravice v zvezi z nepremičninami.

Pogodbe za dobavo blaga in njegovo vključitev v nepremičnine ali pogodbe za popravilo nepremičnin sodijo na področje uporabe te direktive;

(b) pogodbe za dobavo hrane ali pijače ali drugega blaga, namenjenega tekoči potrošnji v gospodinjstvu, ki jo dobavljajo redni dostavljavci;

(c) pogodbe za dobavo blaga ali opravljanje storitev, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi trije naslednji pogoji:

(i) pogodba je sklenjena na podlagi prodajalčevega kataloga, ki ga je potrošnik imel možnost prebrati v odsotnosti prodajalčevega predstavnika,

(ii) domneva se, da obstajajo stalni stiki med prodajalčevim predstavnikom in potrošnikom v zvezi z navedenim ali katerim koli poznejšim poslom,

(iii) katalog in pogodba jasno obveščata potrošnika o njegovi pravici, da lahko prodajalcu vrne blago v roku, ki ni krajši od sedmih dni po prejemu, ali v tem roku prekliche pogodbo, ne da bi imel pri tem kakršno koli obveznost, kakor da z blagom ustrezno ravna;

(d) zavarovalne pogodbe;

(e) pogodbe o vrednostnih papirjih.

3. Z odstopanjem od člena 1(2) imajo države članice možnost, da te direktive ne uporabijo za pogodbe za dobavo blaga ali opravljanje storitev, ki so v neposredni zvezi z blagom ali storitvami, zaradi katerih je potrošnik zahteval obisk trgovca.

Člen 4

V primeru poslov v smislu člena 1 se od trgovcev zahteva, da potrošnike pisno poučijo o njihovi pravici do preklica v roku iz člena 5, skupaj z imenom in naslovom osebe, zoper katero se pravica lahko uveljavlja.

Takšen pouk mora imeti datum in podatke, ki omogočajo identifikacijo pogodbe. Potrošniku se ga izroči:

(a) v primeru člena 1(1), ob sklenitvi pogodbe;

(b) v primeru člena 1(2), najpozneje ob sklenitvi pogodbe;

(c) v primeru člena 1(3) in 1(4), ko potrošnik da ponudbo.

Države članice zagotovijo, da njihova nacionalna zakonodaja določa ustrezne ukrepe za varstvo potrošnikov v primerih, ko pouk iz tega člena ni bil dan.

Člen 5

1. Potrošnik ima pravico, da odstopi od pogodbe, tako da v roku, ki ni daljši od sedmih dni po prejemu pouka iz člena 4, pošlje pisno obvestilo po postopku, določenem v nacionalnem pravu. Zadostuje, če je pisno obvestilo odposlano pred iztekom tega roka.

2. Posledica obvestila je, da je potrošnik prost vseh obveznosti iz pogodbe, od katere je odstopil.

Člen 6

Potrošnik se ne more odreči pravicam, ki so mu priznane s to direktivo.

Člen 7

Če potrošnik uveljavlja svojo pravico do odstopa, ureja pravne učinke takega odstopa nacionalno pravo, zlasti v zvezi z vračilom plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve in vračilom prejetega blaga.

Člen 8

Ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da na področju, ki ga ureja ta direktiva, sprejmejo ali ohranijo bolj ugodne določbe za varstvo potrošnikov.

Člen 9

1. Države članice sprejmejo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, v 24. mesecih od njene notifikacije ⁽¹⁾. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice zagotovijo, da so besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, predložena Komisiji.

Člen 10

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. decembra 1985

Za Svet

Predsednik

R. KRIEPS

⁽¹⁾ Ta direktiva je bila državam članicam uradno sporočena 23. decembra 1985.